01/03/2026

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας εορτάστηκε η Κυριακή της Ορθοδοξίας ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, παρουσία των βουλευτών Φθιώτιδος κ. Ιωάννη Οικονόμου, Γεωργίου Κοτρωνιά και Ιωάννη Σαρακιώτη, εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στην γένεση και παρουσία των αιρέσεων μέσα στην ζωή της Εκκλησίας και μεταξύ άλλων αναφερόμενος στο πρόσωπο του Χριστού τόνισε:

«Αυτό λοιπόν το Πρόσωπο, ακριβώς επειδή είναι σαρκωμένη αγάπη γι' αυτό και εικονίζεται, για αυτό και μας δίνεται η δυνατότητα να λατρεύουμε όχι το ξύλο, όχι το υλικό, όχι το μέταλλο, όχι την μπογιά, όχι το χρώμα, όχι να θαυμάζουμε αισθησιοκρατικά μια υπέροχη αγιογραφία άλλα μέσα από αυτό το οποίο εικονίζεται να δημιουργούμε μία σχέση με το πρωτότυπο. Αυτό δογμάτισε η Ζ' (έβδομη) Οικουμενική Σύνοδος το 787 ότι η τιμή προς την εικόνα διαβαίνει προς το πρωτότυπο. Αυτή η διάκριση μεταξύ ύλης και του σκοπού της ύλης, ένα μεγάλο ζήτημα από το οποίο πάσχει ο άνθρωπος ακόμα και σήμερα.

Πού οφείλεται η οικολογική κρίση για παράδειγμα; Πού οφείλεται το οικολογικό πρόβλημα; Το ότι ο άνθρωπος δεν είδε ότι τα υλικά αγαθά, ο αέρας, το νερό, οι πόροι, η ενέργεια δίδονται στον άνθρωπο ως δώρα για να τα μοιράζεται και να τα διαχειρίζεται με αγάπη, με ισότητα, για να μπορεί μέσα από αυτή την αγάπη και από αυτή την ισότητα να λατρεύει τον Δημιουργό.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα».

Γιατί μας δίδεται η μουσική; Γιατί μας δίδονται οι ύμνοι, τα τροπάρια; Για να ικανοποιούνται τα αυτιά μας ωσάν να παρακολουθούμε μία μουσική παράσταση, ένα καλλιτεχνικό γεγονός; Απλώς για να τέρπονται τα ώτα μας και να τέρπονται οι οφθαλμοί μας ή προκειμένου μέσα από τον ύμνο, μέσα από την ποίηση, μέσα από την καλλιτεχνική δημιουργία να θαυμάζουμε τα μεγαλεία του Θεού, να συναντούμε τον Θεό, να αναζωπυρώνουμε τη σχέση μας μαζί Του, να ζούμε αυτή τη σχέση και όλα τα οποία μας προσφέρει ο εκκλησιαστικός πολιτισμός;

Αν δεν υπήρχε η Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων, αν το 843 η Αυγούστα Θεοδώρα, η Βασίλισσα Θεοδώρα, δεν έπαιρνε αυτή τη σπουδαία απόφαση για την Αυτοκρατορία δε θα μιλούσαμε σήμερα για βυζαντινό πολιτισμό, δε θα είχαμε σήμερα μνημεία πολιτισμού αλλά θα είχαμε άσαρκες νεφελώδεις έξω από την ανθρώπινη πραγματικότητα πνευματικές καταστάσεις, αυτές οι οποίες όμως δεν οικοδομούν ούτε σχέσεις, ούτε πραγματικές αξίες και κυρίως δεν δημιουργούν ταυτότητα την οποία έχει ανάγκη ο άνθρωπος για να πορευθεί.

Έρχεται η Εκκλησία να προβάλλει τις Ιερές Εικόνες για να προβάλλει μέσα από τις εικόνες όχι εικονικές πραγματικότητες αλλά για να προβάλει πρόσωπα και σχέσεις. Η αποκατάσταση και αναστήλωση των Ιερών Εικόνων ουσιαστικά ήταν η αποκατάσταση της ύλης, της σχέση μας με την ύλη την οποία δεν την απορρίπτουμε σε έναν αρρωστημένο δυαλισμό, σε έναν αρρωστημένο

μονοφυσιτισμό αλλά αντίθετα γίνεται κάθε πτυχή της ύλης, γίνεται γέφυρα μετάγουσα από τη γη προς τον ουρανό.

Έρχεται η αναστήλωση των Ιερών Εικόνων να αναστηλώσει την εικόνα του ανθρώπου, ο όποιος είχε χαθεί και χάνεται ο άνθρωπος όταν υπερτιμάται η ύλη ή όταν υποτιμάται η ύλη, όταν υπερτιμάται η σάρκα ή όταν υποτιμάται η σάρκα, όταν υπερτιμάται η υγεία η σωματική ή όταν υποτιμάται. Και στις δύο περιπτώσεις είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, της ίδιας αιρετικής απόκλισης που δεν μπορεί να προσεγγίσει την αλήθεια της πίστεως, όπου τα πάντα μας δίδονται ως ευκαιρίες για να δοξάζουμε τον Κτίστη, για να συναντούμε την αγάπη του Θεού, για να μπορούμε να γευόμαστε τα δώρα του Θεού μέσα στη ζωή μας».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Συμεών, με αφορμή την αγαπητική ενέργεια που συνδέει τον Κτίστη με τα κτίσματα, τόνισε:

«Αυτή είναι η δύναμη της αγάπης, την όποια αγάπη δεν μπορεί να τη χαρίσει κανένα λογισμικό, καμία τεχνητή ευφυία, καμία τεχνητή νοημοσύνη. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα την απορρίψουμε, γιατί δεν απορρίψαμε και τις Ιερές Εικόνες, αυτό φανέρωσε η Εκκλησία τόσο προδρομικά, τόσο σύγχρονα, τόσο επίκαιρα, έδωσε την απάντηση για τις προκλήσεις του σήμερα, τις έδωσε με αυτό που γιορτάζει σήμερα ότι «Ού προσκυνώ τη ύλη, προσκυνώ δε τον της ύλης δημιουργόν».

Δεν θεοποιώ τα έξυπνα λογισμικά, δεν θεοποιώ την τεχνητή νοημοσύνη, δεν υποκαθιστώ τη σχέση με τον άνθρωπο με μία σχέση με ένα ρομπότ, με ένα μηχάνημα όσο έξυπνο κι αν είναι αυτό, όσο και αν δείχνει ότι με καταλαβαίνει, όσο και αν δίνει την εντύπωση ότι διαβάζει ακόμα και τη σκέψη, τις συνήθειες μου, διότι έχει έναν ταχύτατο επεξεργαστή δεδομένων.

Στη ζωή μου δεν ψάχνω για ευφυείς μηχανές, αλλά ψάχνω και αναζητώ πρόσωπα που με αγαπούν, πρόσωπα που θέλουν όχι αυτόματα και μαγικά αλλά μέσα από το άθλημα της προσωπικής σχέσης να με κατανοήσουν, να τα κατανοήσω, να αποκτήσουν ενσυναίσθηση, να μπουν στη θέση μου, να μπω στη θέση τους, να γίνουμε ένα μαζί, να αισθανθούμε την αγάπη του Θεού στη ζωή μας και να καταλάβουμε ότι τελικά ότι αυτή η αγάπη μας έκανε πρόσωπα και όχι εικόνες, ότι αυτή η αγάπη δεν μας έκανε εντυπώσεις και σχήματα και αλγορίθμους και συσχετισμούς δεδομένων άλλα πρόσωπα που καλούμεθα να αγωνιστούμε για την αγάπη, που καλούμεθα να ματώσουμε για την αγάπη, να ιδρώσουμε για την αγάπη, να κλάψουμε για την αγάπη, να αιμορραγήσουμε για την αγάπη αλλά αυτή η αγάπη, αυτή η σαρκωμένη αγάπη, αυτή η αγάπη που εικονίζεται στις τοιχογραφίες και στα εικονίσματα των εκκλησιών που δεν είναι μία αισθησιοκρατική απεικόνιση, δεν είναι φωτογραφική αποτύπωση αλλά θεολογική φανέρωση ανθρώπων που αγάπησαν το Θεό και αγάπησαν τον άνθρωπο και η Ορθόδοξη εικονογραφία και

αγιογραφία ακριβώς σε αυτό διαφέρει από οποιαδήποτε νατουραλιστική προσέγγιση.

Δεν έρχεται να αποδώσει αντικειμενικά χαρακτηριστικά αλλά έρχεται να προσφέρει θεολογικά χαρακτηριστικά και εν τέλει εσχατολογικά χαρακτηριστικά, να μας παρουσιάσει το ανθρώπινο σώμα στην προοπτική του και η προοπτική του είναι να δοξαστεί, να αναστηθεί, να μεταμορφωθεί, να γεμίσει φως. Να γεμίσει Θεό. Να γίνει Θεός».

